

saa han skulde i Grunden ikke modsige ham. Jeg skal ikke sige, om det er rigtigt; men idet jeg, som sagt, udtaler min Beklagelse over det øjeblikkelige Skisma, der er kommet paa Grund af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser om Kampen mod Landstinget, vil jeg i denne Forbindelse gerne spørge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) eller maaske det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), hvis han er til Stede, om, hvad de Udtalelser have paa sig, der ere fremkomne i de sidste Par Dage fra denne Gruppe, om, at Højre var villigt til at gøre meget store Indrømmelser i denne Sag, om det kun er Udtryk for 6-Mands Gruppens enstemmige Villie, at de ville komme den nuværende højtærede Regering saa langt i Møde, at en Mulighed for Forlig er til Stede paa det af Regeringen forelagte Grundlag, eller om der tillige bag det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' Ord er nogen Forbindelse med nogen af de konservative Grupper i Landstinget. Jeg for mit Vedkommende erkender, at jeg ikke ved noget om Stillingen i Landstinget, hverken hos den ene eller den anden Gruppe. Men naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i saa højtidelige Ord lover at støtte den nuværende Regering og vise stor Imødekomen fra Højres Side, maa man jo gaa ud fra, at der bag hans Ord ligger nogen positiv Viden om, hvorvidt det er muligt for den høje Regering ikke blot her at faa de 6 Mandes Tilslutning, men ogsaa i Landstinget at faa en saadan Tilslutning, at der er Chance for at gennemføre et Forlig — Kamp maa den højtærede Konseilspræsident ikke nævne, saa bliver det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds bange, men et Forlig paa det Grundlag, den højtærede Regering har forelagt her i Tinget, og som vi behandle i denne Stund. Thi hvis der ikke bag det ærede Medlems Ord ligger noget positivt, noget, som betyder, at Højre, d. v. s. noget af Højre, vil gaa den højtærede Regering saa langt i Møde, at et Forlig er muligt, saa forekommer det mig, at den høje Regering ved hele den Fremgangsmaade, den har valgt i denne Sag og den foregaaende Sag, efterhaanden med en utrolig Omhu har lukket alle Sunde til at føre noget af disse to Spørgsmaal igennem.

Det er blevet sagt af Ordføreren og forskellige andre Medlemmer, at den høje Regering havde ringe Udsigt til at føre den midlertidige Ordning af Valgkredsene

igennem her i Tinget, og jeg tror ogsaa, der foreløbig er meget ringe Udsigt dertil. Men paa den anden Side kan det vel ikke nægtes, at Betingelsen for, at Gennemførelsen af den midlertidige Valgkredsordning er udelukket, sandsynligvis vil blive den, at der imellem de Grupper, som ønske at gaa Grundlovsændringens Vej i Valgkredssagen, kan opnaas Forstaaelse og Enighed ikke blot om Valgkredssagen, men ogsaa om de med den forbindelse Grundlovsændringer i §§ 30 og 32 og det Indhold, der derefter skal lægges i Valgkredsloven og Valgrettens Udøvelse. Hvis man nu forudsætter, at denne Enighed ikke kan opnaas — det ved jeg intet om — hvis man forudsætter, at denne Vej pludselig viser sig ufremkommelig, tror jeg ikke, at det var fuldkommen udelukket, at den høje Regering muligvis kunde faa den midlertidige Ordning i en eller anden meget ændret Skikkelse gennem dette Ting. Ikke fordi der er stor Sandsynlighed derfor, men det er ikke helt udelukket, hvis den anden Forudsætning viser sig at briste. Og saa sætter jeg, at den høje Regering var kommen op i Landstinget — ja, jeg tror for Resten, at den i denne Sag kan vente fuld Støtte fra 6 Mandes-Gruppen her i Tinget — med sin af Folketinget vedtagne midlertidige Valgkredsordning, og at den høje Regering havde forelagt den for Landstinget i den Skikkelse; saa vilde man med Rette kunne sige, at det var et rent og skært Folketingsanliggende, der ikke paa nogen som helst Maade vedrørte Landstinget. Og skønt jeg ikke ved noget som helst derom, synes jeg, det var naturligt at ræsonnere som saa, at det heller ikke i nogen videre Grad vedkommer Landstinget, og at dette saa lidt som muligt vilde blande sig i Sagen. Man tør med andre Ord i dette Øjeblik ikke paastaa, at det er fuldstændig udelukket, at den høje Regering kunde faa sin Valgkredsordning gennemført, hvis Bestræbelserne for at opnaa Enighed om Grundlovsændringen bristede hernede. Men saaledes som Udviklingen er gaaet, efter at den høje Regering har erklæret, at hvis den faar den midlertidige Valgkredsordning, vil dens første og fornemste Opgave være at aabne Kamp, Forfatningskamp mod Landstinget, og efter at den højtærede Konseilspræsident har erklæret, at denne Grundlovs-kamp vil blive indledet med efter Landstingets Flertals Mening at sprænge Grundloven, bryde den, saa gad jeg dog set, om det høje Landsting — skønt jeg